

TV

jegyzet

Ereszkedő menetben

Az Össztűz eredetileg politikusfaggatónak indult, a pártatlanság leghalványabb jele nélkül ugyan, de menet közben kialakult valamelyest: nem volt haszontalan dolog megismerkedni neves közéleti személyiségekkel. Aztán lazábbá, sőt rossz értelemben lezserré „enyhült” a műsor, s ahogy mentek lefelé ama politikai uborkafán, úgy lett egyre kevésbé izgalmas a disputa. Nem mintha a politikai, közéleti rang a személyiség rangjával volna egyenértékű: de abból a szerkesztői megoldásból, hogy a *kis halak* már kettesével-hármasával osztoztak a nagyok által egyedül bitorolható adásidőn, kitűnt, maguk a riporterek sem tulajdonítanak olyan nagy jelentőséget az illetőnek, mint egy-egy rangosabb figurának.

Nem igazán öröm azt látni, hogy a legutóbbi adás csődje valóban két íróember számlájára (is) írható: lehangoló volt Végh Antal és Eörsi István produkciója.

Egy összevissza beszélő, saját magával is ellentmondásba keveredő, faltörő kosként támadó és logikátlanul védekező Végh Antal láttán jogos a kérdésünk: valójában miért is került az Össztűz kamerája elé? Mit akartak tőle? Rosszízű kötekedés lett a riportból, közben megválaszolatlanul maradtak olyan kérdések, mint például: hogyan került az erdélyi, romániai könyvesboltokba az a kalózkiadású *Zsivágó*, amelyet a bírósági végzés értelmében be kellett volna zúznia?

Sajnálatos módon én Eörsi István sem találtam olyan „tündérinek”, amilyenek a riporter érezte és mondta: fölényeskedése inkább *vissza-tetsző* volt. Pápacsúfoló veresete most, mosolyogva, cinikus vállvonogatásokkal elismételve-főlelevenítve semmivel sem tetszett ordenárébbnak, mint születésekor. Eszembe jutott: ugyan mit érdemelne az a bűnös, aki, tegyük fel, egy zsidó rabbiról költ és tesz közhírré hasonló szellemű „műalkotást”. Mondaná rá Eörsi István, mint mondta saját művére: „ezek emberi dolgok!” Minden műsornak megvan a maga életideje: ha már halódik, kár erőltetni.

E kis hazát két este Hankiss Elemér és a parlament kulturális bizottságának vitájával kínálták meg. Három órát kaptunk a majd húszból. Sem Hankiss elnök úr, sem a bizottság igazáról *nem győzött* meg senkit: a kihullajtott 15 órányi anyag nem menthető át háromba. Annyi bizonyos: a magyar televízió nem jó. Kaotikus, agyonpolitizált, de pártérdekek mentén, tehát a függetlenség elnöki vágya ez idáig nem teljesült. Ez a tévé erőszakos, olykor és gyakran tiszteletlen az emberekkel s a nemzettel szemben. Gazdasági ügymenetének helyességéről a nézőt ugyan nem győzte meg az elnök mellett halomban álló jelentés és elemzés.

A többi csak füst és zaj: pártcsaták mezején.

Cs. Nagy Ibolya